

Tài liệu hướng dẫn phân tích bài Đi bộ ngao du gồm những gợi ý chi tiết phân tích đề, lập dàn ý và tuyển chọn những bài văn mẫu hay phân tích nội dung, nghệ thuật của bài Đi bộ ngao du của nhà văn Ru-xô.

Hướng dẫn phân tích bài Đi bộ ngao du

Đề bài: Phân tích bài [Đi bộ ngao du](#) của Ru-xô

1. Phân tích đề

- Yêu cầu: phân tích nội dung, nghệ thuật bài Đi bộ ngao du.
- Đối tượng, phạm vi dẫn chứng: từ ngữ, chi tiết tiêu biểu trong bài Đi bộ ngao du.
- Phương pháp lập luận chính : Phân tích.

2. Hệ thống luận điểm

Luận điểm 1: Đi bộ ngao du được tự do thường ngoạn

Luận điểm 2: Đi bộ ngao du giúp đầu óc linh hoạt hơn, sáng suốt hơn

Luận điểm 3: Đi bộ ngao du không chỉ làm con người mở mang đầu óc mà còn giúp tinh thần sảng khoái, vui vẻ.

3. Lập dàn ý chi tiết phân tích Đi bộ ngao du

a) Mở bài

- Giới thiệu về tác giả nhà văn Ru-xô:
 - + Ru-xô là nhà văn, nhà triết học, nhà hoạt động xã hội Pháp. Các tác phẩm của ông đều thể hiện sự con người giản dị, muốn sống thuận theo tự nhiên.
- Giới thiệu khái quát về tác phẩm
 - + Đi bộ ngao du trích trong tác phẩm Ê-min hay Về giáo dục của nhà văn người Pháp Ru-xô, là một tuyệt tác nói về nền giáo dục công dân.

b) Thân bài

* Khái quát về nội dung đoạn trích:

- Ê-min hay Về giáo dục bàn về chuyện giáo dục một em bé có tên Ê-min từ lúc sơ sinh cho đến tuổi trưởng thành. Trong Đi bộ ngao du, Ê-min đã lớn.

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

- Đoạn trích là sự chia sẻ của chính tác giả về cuộc sống với những lí lẽ, dẫn chứng thuyết phục.

*** Đi bộ ngao du được tự do thưởng ngoạn**

- Với những dẫn chứng, luận cứ được đưa ra lần lượt, logic, rõ ràng, không rườm rà, lòng vòng. Tác giả đã cho thấy lợi ích đầu tiên của việc đi bộ ngao du, đó là được đi một cách tự do, theo sở thích của bản thân mình mà không phải lệ thuộc, phụ thuộc vào kì ai, bất kì điều gì.

+ “thích dừng lúc nào thì dừng...muốn hoạt động nhiều ít thế nào là tùy”

+ “quan sát khắp nơi”

+ đi bất cứ đâu mình thích

+ “chẳng phụ thuộc vào những con ngựa hay gã xe trạm...”

⇒ Đi bộ ngao du giúp ta có thể thoải mái, tự do điều khiển mọi thứ theo sở thích của mình, tự do thưởng ngoạn bất kì nơi nào ta thấy có hứng thú. Chính điều đó sẽ khiến ta trưởng thành hơn, chín chắn hơn và nhìn mọi thứ xung quanh một cách toàn diện, chủ quan.

*** Đi bộ ngao du giúp đầu óc linh hoạt hơn, sáng suốt hơn**

- Tác giả đưa ra những “nhân chứng” có thật, đó là các nhà khoa học, bác học nổi tiếng như Ta-lét, Pla-tông, Pi-ta-go. → Việc đưa những nhân chứng có thật giúp cho người đọc càng thấy chân thực và đáng tin cậy hơn.

- Một loạt câu hỏi được đặt ra để khẳng định kiến thức thực tế có giá trị hơn nhiều những đồ đạc trưng bày trong một căn phòng kín mà những con người bảo thủ vẫn gọi là “phòng sưu tập”. Qua đó khích lệ mọi người mở mang kiến thức thực tế, tăng cường trải nghiệm, kĩ năng bằng cách đi bộ ngao du.

⇒ Tiếp tục đưa ra những dẫn chứng xác thực, mang tính thuyết phục cao, tác giả một lần nữa khẳng định lợi ích của việc đi bộ ngao du so với học hành trên sách vở giáo điều trong khía cạnh tiếp thu, lĩnh hội tri thức khoa học cuộc sống.

*** Đi bộ ngao du không chỉ làm con người mở mang đầu óc mà còn giúp tinh thần sảng khoái, vui vẻ.**

- Để chứng minh luận điểm này, tác giả đã dùng phép so sánh:

+ những kẻ ngồi trong các cỗ xe tốt - những người đi bộ, kết quả là “mơ màng, buồn bã, cáu kỉnh hoặc đau khổ” - “vui vẻ, khoan khoái và hài lòng với tất cả”.

+ Đi bộ ngao du khi trở về khiến mọi thứ tưởng như vô cùng bình thường, giản dị lại khiến ta cảm thấy nhớ thương, thích thú và hài lòng.

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

- Một loạt các từ ngữ gợi cảm thể hiện tâm trạng của chính tác giả: “hân hoan biết bao”, “ngon lành thế!”, “thích thú biết bao”, “ngủ ngon giấc biết bao”. Tâm trạng của tác giả nhưng lại dùng ngôi kể “ta” vừa thể hiện cái nhìn chủ quan, vừa có ý nghĩa như một lời khuyên, một trải nghiệm đầy thú vị mà “tôi” muốn chia sẻ cho tất cả mọi người.

*** Nghệ thuật**

- Lập luận chặt chẽ, có sức thuyết phục, lí lẽ sinh động kết hợp với thực tiễn kinh nghiệm mà tác giả đã tích lũy được.

- Sự linh hoạt trong ngôi kể, khi “tôi”, khi “ta” càng làm tăng sức thuyết phục cho bài viết.

- Giọng điệu nhẹ nhàng, pha chút hóm hỉnh, không khô khan mà như tâm sự, hồi tưởng.

c) Kết bài

- Khái quát lại giá trị nội dung, nghệ thuật của văn bản.

- Rút ra bài học qua ý nghĩa của văn bản và liên hệ.

Tham khảo thêm: hướng dẫn lập [dàn ý phân tích bài Đi bộ ngao du](#) để hiểu thêm về cách triển khai và hệ thống luận điểm, luận cứ giúp các em viết tốt bài phân tích của riêng mình.

5 bài văn mẫu phân tích bài Đi bộ ngao du hay

Bài mẫu 1 Phân tích bài Đi bộ ngao du

Ru-xô là một nhà văn, nhà triết học nổi tiếng người Pháp. Ông có rất nhiều tác phẩm hay làm say mê độc giả trên toàn thế giới, một trong những tác phẩm nổi tiếng của ông mà ta có thể kể tên, đó chính là tác phẩm "Ê- min hay về giáo dục". Cuốn tiểu thuyết này có nội dung bàn về chuyện giáo dục một em bé tên là Ê- min - nhân vật mà nhà văn đã tưởng tượng và đặt tên - từ khi mới sinh ra đến đến tuổi trưởng thành. Đi bộ ngao du mà chúng ta được học trong chương trình giáo dục, được trích từ tuyển cuối của tiểu thuyết.

Trong trích đoạn "Đi bộ ngao du", nhà văn Ru-xô đã chỉ ra lợi ích của việc đi bộ, cũng như những lợi thế của việc đi bộ so với đi ngựa cũng như dùng các phương tiện khác. Trước hết, đi bộ có thể đi mọi nơi mà ta mong muốn, không phải lệ thuộc vào ai, vào phương tiện gì: "Ta ưa đi lúc nào thì đi, ta thích dừng lúc nào thì dừng, ta muốn hoạt động nhiều hay ít thế nào là tùy". Như vậy, việc đi bộ khiến cho ta được tự do về con người, được làm theo những ý muốn của mình, đây chính là lợi ích lớn nhất của việc đi bộ ngao du. Và đã là ngao du thì yếu tố chủ động phải được đặt lên hàng đầu, đi ngựa sẽ phải phụ thuộc nhiều vào các yếu tố đường xá, sức khỏe của ngựa, không phải phụ thuộc vào những gã phu trạm.

Đi bộ ngao du thì ta không bị phụ thuộc vào bất cứ thứ gì, bất kì cái gì, ta được tự do về con người, tự do về tâm hồn, làm toàn bộ những việc theo ý thích: " Ta quan sát khắp nơi; ta quay sang phải, sang trái; ta xem xét tất cả những gì thấy hay hay; ta dừng lại ở tất cả các khía

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

cạnh...." . Và quan trọng nhất là không bị lệ thuộc: "Tôi chẳng phải phụ thuộc vào những con ngựa hay những gã phu trạm. Đi bộ ngao du ta sẽ có cơ hội khám phá những điều mới mẻ, có thể tự tìm cho mình những con đường riêng biệt, điều này rất phù hợp với những con người ưa tìm tòi, thử thách: "Tôi chẳng cần chọn những lối đi có sẵn hay những con đường thuận tiện; tôi đi qua bất cứ nơi nào con người có thể đi qua; tôi xem tất cả những gì con người có thể xem...."

Đi bộ ngao du có thể thỏa sức khám phá, tìm tòi, nhưng một lúc nào đó mệt thì lại có thể dùng ngựa: " Nếu do thời tiết xấu không đi bộ được và thấy chán rồi, lúc đó tôi đi ngựa" tuy nhiên, đó chỉ là suy nghĩ của tác giả. Còn đối với nhân vật của mình, cậu bé Ê – min thì lại khác, cậu kiên cường hơn, bản lĩnh hơn rất nhiều, nếu mệt em sẽ tìm một thứ gì đó để giải trí, hoặc tìm lấy công việc để tay làm việc còn đôi chân được nghỉ ngơi. Sau khi nghỉ ngơi, đôi chân bớt mỏi mệt thì em lại có thể tiếp tục chuyến hành trình của mình: "...Ở chốn nào em cũng có thứ để giải trí. Em vào nhà một người thợ làm việc; em vận động hai cánh tay để đôi bàn chân nghỉ ngơi".

Luận điểm thứ hai mà nhà văn Ru-xô nêu để minh chứng cho quan điểm đi bộ ngao du là sáng suốt, hữu ích. Đó chính là thông qua việc đi bộ thì ta có thể có cơ hội để trau dồi những vốn tri thức vốn vô hạn. Nhà văn nêu ra những dẫn chứng cụ thể, đó là những tấm gương của việc đi bộ ngao du như: Ta – lét, Pla- tông và Pi- ta- go. Họ đều là những nhà toán học, nhà triết học nổi tiếng của thế giới. Thông qua việc đi bộ, họ phát hiện ra nhiều điều lí thú, tiền đề cho những phát minh, những quan điểm vĩ đại. Đi bộ ngao du, vừa là để du ngoạn, thưởng thức cảnh sắc của tự nhiên mà thông qua vùng đất mình đi qua, ta có thể có thêm cho mình những kinh nghiệm, học hỏi thêm được nhiều thứ lí thú, có ích phù hợp với những vấn đề mà mình quan tâm.

Ê- min nhờ vào việc đi bộ mà có những kiến thức sâu rộng, mang về nhiều thứ hay ho trên đường đi để về nhà làm thành một bộ sưu tập: "Nhưng phòng sưu tập của Ê- min thì phong phú hơn phòng làm việc của các vua chúa, phòng sưu tập ấy là cả trái đất. Nơi đây, mỗi vật đều đúng chỗ của nó; nhà tự nhiên học làm công việc chăm sóc đã sắp xếp mọi thứ đâu ra đấy..."

Ngoài ra, việc đi bộ ngao du còn rất có lợi cho sức khỏe. Thông qua việc đi bộ, các cơ bắp trên cơ thể có dịp phát triển, từ đó mà sức khỏe của con người cũng có thể được cải thiện: " sức khỏe được tăng cường, tính khí trở nên vui vẻ", hòa mình vào trong không khí của tự nhiên, con người cũng sống lạc quan hơn, tự tại hơn từ đó yêu đời và luôn vui vẻ, khác với những kẻ luôn ngồi trong xe ngựa nhưng cả ngày cúi kính, không tìm được mục đích sống, cuộc sống sẽ trở nên nhàm chán và vô nghĩa.

Như vậy, đoạn trích "Đi bộ ngao du" của nhà văn Ru-xô đã đưa ra những luận điểm chặt chẽ để chứng minh cho những lợi ích của việc đi bộ ngao du. Những lập luận này trong đoạn trích sức chặt chẽ, có sức thuyết phục lại có những dẫn chứng cụ thể, sinh động trong thực tiễn, và dẫn chứng từ chính bản thân tác giả. Qua đó, ta thấy được Ru-xô là một nhà văn giản dị, quý trọng tự do và yêu thiên nhiên.

Bài mẫu 2 Phân tích Đi bộ ngao du

Ê-min hay bàn về giáo dục là một trong những tác phẩm xuất sắc nhất của nhà văn Ru-xô. Tác phẩm được sáng tác năm 1762, nói về vấn đề giáo dục thể lực và trí tuệ con người. Đoạn trích Đi

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

bộ ngao du được trích từ cuốn thứ 5 khi Ê-min đã khôn lớn, trưởng thành. Với đoạn trích này, tác giả muốn khẳng định đi bộ có ý nghĩa, vai trò vô cùng lớn đối với mỗi chúng ta.

Văn bản Đi bộ ngao du nêu lên vấn đề chính là lợi ích của việc đi bộ. Để làm sáng tỏ luận điểm này, tác giả đã đưa ra ba lập luận lớn: đi bộ đem lại cho chúng ta sự tự do, đi bộ cũng là dịp giúp con người trau dồi tri thức và cuối cùng đi bộ làm cho ta thêm phần khỏe mạnh. Và ở mỗi lập luận này ông đã đưa ra những dẫn chứng hết sức phong phú và thuyết phục.

Trước hết đi bộ đem đến cho chúng ta sự tự do, thoải mái, mà khi đi ngựa sẽ không bao giờ chúng ta cảm nhận được điều đó: “Ta ưa đi lúc nào thì đi, ta thích dừng lúc nào thì dừng, ta muốn hoạt động nhiều ít thế nào là tùy ... ta quay sang phải, sang trái...”. Quả thực đi bộ đem đến cho ta tất cả sự chủ động, giải phóng con người, khiến ta không phụ thuộc vào bất cứ điều gì. Giọng văn trong đoạn hừng khởi, tràn đầy năng lượng, giúp người đọc tin tưởng hơn nữa vào những lợi ích của việc đi bộ. “Tôi đi bất cứ đâu tôi ưa thích, tôi lưu lại đây”, “Tôi chẳng phụ thuộc vào con ngựa hay gã phụ trạm” “Tôi hưởng thụ tất cả sự tự do mà con người có thể hưởng thụ”... Sự tự do chấp cánh cho con người thỏa mãn mọi nhu cầu mong muốn của mình.

Không chỉ đem đến sự tự do, thoải mái, đi bộ còn cung cấp cho chúng ta nguồn tri thức dồi dào, phong phú. Để chứng minh luận điểm này, ông đã lấy những dẫn chứng từ thực tiễn cuộc sống. Những nhà khoa học nổi tiếng thế giới như Ta-lét, Pla-tông,... đều dùng đi bộ để quan sát, tìm tòi và khám phá thế giới. Đi bộ còn giúp ta khám phá những đặc sản nông nghiệp, sưu tập những viên đá, hòn sỏi, xem xét các giống cây trồng,... cả thế giới bao la kia sẽ được ta chiếm lĩnh qua những hành trình đi bộ đầy lí thú. Đặc biệt, tác giả có lối so sánh rất thú vị để khẳng định tính chính xác của những lí lẽ: ông so sánh phòng khách của những nhà tự nhiên học cũng chẳng thể phong phú bằng phòng sưu tập của Ê-min, hơn thế, họ sưu tập mà chẳng hề có ý niệm về những thứ mà mình đang trưng bày. Với phép so sánh đầy sức thuyết phục ấy càng củng cố hơn nữa niềm tin cho người đọc về công dụng của việc đi bộ.

Cuối cùng đi bộ đem lại sức khỏe cho con người. Không chỉ sức khỏe được tăng cường mà tính khí còn trở nên hoạt bát, vui vẻ, còn điều gì tuyệt vời hơn thế. Ở đây tác giả tiếp tục sử dụng biện pháp so sánh, nhưng người đi xe thường buồn bã, cái kính còn như Ê-min tung tăng trên đôi chân của mình lại luôn vui vẻ, khoan khoái.

Với cách viết thâm trầm, giản dị, giọng văn thay đổi linh hoạt, cùng những dẫn chứng chân thực tác giả đã cho thấy rõ những lợi ích, vai trò to lớn của việc đi bộ. Đi bộ là cách tốt nhất để con người phát triển toàn diện cả về thể lực và trí lực. Bài văn tuy đã ra đời hàng thế kỉ nhưng vẫn giữ nguyên ý nghĩa và giá trị của nó.

Bài mẫu 3 Phân tích đi bộ ngao du

Ru-xô là nhà văn Pháp nổi tiếng thế kỉ XVIII. Ông sinh ra trong một gia đình nghèo, mồ côi mẹ sớm nên ông chỉ được đi học từ năm mười hai đến năm mười bốn tuổi, sau đó rời gia đình, lang thang nhiều nơi, trải qua nhiều nghề để kiếm sống. Nhờ thông minh, có năng khiếu bẩm sinh và chịu khó học hỏi, Ru-xô đã trở thành nhà triết học, nhà văn có tên tuổi.

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

Ê-min hay Về giáo dục là một thiên luận văn tiểu thuyết, nội dung đề cập đến phương pháp giáo dục một con người từ khi mới ra đời cho đến lúc trưởng thành. Nhà văn đặt tên cho nhân vật là Ê-min và thầy giáo đảm nhiệm công việc giáo dục chính là ông. Bài Đi bộ ngao du trích trong quyển V – quyển cuối cùng của tác phẩm Ê-min hay Về giáo dục.

Để thuyết phục mọi người rằng nếu ngao du thì nên đi bộ, tác giả đã lập luận bằng ba đoạn văn, mỗi đoạn trình bày một luận điểm: Đi bộ ngao du được tự do thưởng ngoạn. Đi bộ ngao du là dịp để trau dồi, mở mang tri thức. Đi bộ ngao du làm cho tính tình trở nên vui vẻ.

Tác giả đã dùng lí lẽ và dẫn chứng để thuyết phục bạn đọc về lợi ích của việc đi bộ ngao du. Lập luận của bài văn hết sức chặt chẽ. Tác giả lấy thực tiễn sinh động để chứng minh rằng muốn ngao du cần phải đi bộ. Bài văn còn thể hiện rõ Ru-xô là một con người giản dị nhưng sâu sắc, quý trọng tự do và yêu mến thiên nhiên.

Ở đoạn thứ nhất, tác giả nhấn mạnh rằng đi bộ ngao du là cách mà con người được tự do đến mức tối đa. Từ một việc làm bình thường hằng ngày, tác giả đã nâng lên thành một mục đích cao siêu của tinh thần, tư tưởng. Trong đoạn văn này, tác giả chủ yếu sử dụng câu trần thuật để kể lại những điều thú vị của người ngao du bằng cách đi bộ.

Tác giả kể chuyện bằng ngôi thứ nhất và lấy những kinh nghiệm của bản thân trong việc đi bộ ngao du để thuyết phục mọi người: Tôi chỉ quan niệm được một cách đi ngao du thú vị hơn đi ngựa: đó là đi bộ. Ta ưa đi lúc nào thì đi, ta thích dừng lúc nào thì dừng, ta muốn hoạt động nhiều ít thế nào là tùy. Ta quan sát khắp nơi; ta quay sang phải, sang trái; ta xem xét tất cả những gì thấy hay hay... một dòng sông...; một khu rừng rậm; một hang động...; một mỏ đá... các khoáng sản... Xem tất cả những gì con người có thể xem...; chẳng phụ thuộc vào những con ngựa hay gã phu trạm. Hưởng thụ tất cả sự tự do mà con người có thể hưởng thụ... Ta làm chủ ý thích, làm chủ hành động, làm chủ bản thân, không phụ thuộc vào ai.

Khi quả quyết rằng: Tôi chỉ quan niệm được một cách đi ngao du thú vị hơn đi ngựa: đó là đi bộ, tác giả khẳng định mình là người ưa thích ngao du bằng đi bộ và muốn mọi người cũng nên thích đi bộ ngao du như mình. Các cụm từ ta ưa đi, ta thích dừng, ta muốn hoạt động, tôi hưởng thụ xuất hiện liên tục để nhấn mạnh cảm giác tự do cá nhân; từ đó tác giả muốn thuyết phục bạn đọc tin vào lợi ích to lớn của việc đi bộ ngao du. Đó là cách tốt nhất để con người hòa hợp với thiên nhiên tuyệt mỹ.

Căn cứ vào lời lẽ phân tích, giảng giải của vị gia sư cho cậu bé Ê-min thì đi bộ ngao du quả là thú vị nhất trần đời, vì nó đem lại cho con người cảm giác sảng khoái của tự do tuyệt đối. Mà trên đời, còn gì sung sướng hơn được tự do? Ta là chủ bản thân ta, không bị lệ thuộc hay chi phối bởi bất cứ ai, bất cứ điều gì. Nhờ vậy mà ta thỏa mãn được những nhu cầu đặt ra trước chuyển đi.

Ở đoạn thứ hai, tác giả chứng minh đi bộ ngao du là dịp để con người trau dồi, mở mang tri thức:

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

Đi bộ ngao du là đi như Ta-lét, Pla-tông và Pi-ta-go. Tôi khó lòng hiểu nổi một triết gia có thể quyết định ngao du cách khác mà không xem xét những tài nguyên nơi mình giẫm chân lên và trải đất phôi phong phú ra trước mắt.

Đi bộ ngao du là cách để con người nâng cao tầm hiểu biết, bồi đắp vốn sống thực tế. Thiên nhiên và cuộc đời là một trường học lớn, là kho tàng kiến thức phong phú, đa dạng: Ai là người yêu mến nông nghiệp chút ít mà lại không muốn biết các sản vật đặc trưng cho khí hậu những nơi mình đi qua và cách thức trồng trọt những đặc sản ấy? Ai là người có chút ít hứng thú với tự nhiên học mà lại có thể quyết định đi ngang một khoảnh đất mà không xem xét nó, một lên đá mà không ghè vài mẫu, những quả núi mà không sưu tập hoa lá, những hòn sỏi mà không tìm các hóa thạch!

Kiến thức về mọi lĩnh vực của tự nhiên giống như những ngọn gió mát lành ulla vào tâm hồn và trí tuệ con người. Học hỏi bằng cách gần gũi với thiên nhiên, hòa mình với thiên nhiên khác xa với cách học giáo điều, hình thức trong trường lớp, qua sách vở. Thiên nhiên sống động không giống với những mô hình chết cứng trưng bày trong phòng sưu tập của các ngài tự nhiên học và các phòng sưu tập sang trọng của vua chúa cũng không thể so sánh. Bởi những thứ mà họ có trong tay cứ tưởng là đầy đủ thật ra chỉ là một phần rất nhỏ của thiên nhiên mà thôi. Còn sự vật chỉ thực sự có linh hồn khi ở đúng chỗ mà Tạo hóa đã an bài cho nó trong một tổng thể thiên nhiên hài hòa và sinh động, một sự sắp xếp thần tình mà không một nhà khoa học tài giỏi nào có thể sắp xếp tốt hơn.

Vốn tôn thờ chủ nghĩa tự nhiên nên Ru-xô đã kích không thương tiếc thứ chủ nghĩa tự nhiên giả hiệu của giai cấp phong kiến quý tộc đương thời: ... các ngài nghiên cứu tự nhiên học trong các phòng sưu tập; họ có các thứ linh tinh; họ biết gọi tên nhưng chẳng có một ý niệm gì về tự nhiên cả.

Nhưng phòng sưu tập của Ê-min thì phong phú hơn các phòng sưu tập của vua chúa; phòng sưu tập ấy là cả trái đất. Nơi đây, mỗi vật đều ở đúng chỗ của nó... mọi thứ đều ra đây. Đồ-băng-tông chắc cũng không thể làm tốt hơn.

Ru-xô mỉa mai những kẻ nghiên cứu tự nhiên giả hiệu và khẳng định Ê-min giàu có hơn cả vua chúa vì anh có bộ sưu tập không lồ vô giá là cả trái đất.

Ở đoạn cuối, Ru-xô nhận xét: đi bộ ngao du có tác dụng rất tốt đối với sức khỏe và tinh thần:

Biết bao hứng thú khác nhau ta tập hợp được nhờ cách ngao du thú vị ấy. Không kể sức khỏe được tăng cường, tính khí trở nên vui vẻ. Tôi thường thấy những kẻ ngồi trong các cỗ xe tốt chạy rất êm nhưng mơ màng buồn bã, của kính hoặc đau khổ; còn những người đi bộ lại luôn luôn vui vẻ, khoan khoái và hài lòng với tất cả. Ta hân hoan biết bao khi về gần đến nhà! Một bữa cơm đạm bạc mà sao có vẻ ngon lành thế! Ta thích thú biết bao khi lại ngồi vào bàn ăn! Ta ngủ ngon giấc biết bao trong một cái giường tồi tàn! Khi ta muốn đến một nơi nào đó, ta có thể phóng bằng xe ngựa trạm; nhưng khi ta muốn ngao du, thì cần phải đi bộ.

Đi bộ ngao du làm cho con người phát triển toàn diện. Chân đi, mắt nhìn, tai nghe, óc phân tích, nhận xét và trái tim cảm thụ những điều mới lạ, những cảnh đẹp gặp trên đường. Thân thể

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

được rèn luyện, thử thách, sẽ trở nên mạnh mẽ và tâm hồn rộng mở lòng gió bốn phương. Lúc ấy, ta sẽ cảm thấy cuộc đời xung quanh hấp dẫn biết chừng nào, đáng sống biết chừng nào!

Đối với Ru-xô, tự do là mục tiêu quan trọng hàng đầu. Suốt đời, ông đấu tranh chống lại chế độ phong kiến để đem lại quyền sống tự do cho mọi người.

Thuở nhỏ, Ru-xô không được học hành nên ông càng khát khao hiểu biết. Ông luôn nỗ lực tự học, Lập luận sắc sảo của ông không phải lí thuyết tiếp thu trong sách vở mà là kinh nghiệm đúc kết từ thực tiễn cuộc sống muôn màu.

Đi bộ ngao du là cách tốt nhất để tăng cường sức khỏe. Nhờ đi bộ ngao du mà con người vốn già đi theo quy luật thời gian sẽ được hồi xuân, gương mặt tươi tắn, thân thể tràn đầy sức sống. Đi bộ ngao du là một liều thuốc bổ công hiệu, một loại tiên dược thần kì mà chẳng tốn tiền mua.

Khi trình bày luận điểm thứ ba, nhà văn đứng ở một góc nhìn khách quan để quan sát và phân tích, so sánh hai hình thức ngao du: đi xe và đi bộ.

Trong thời đại văn minh, tất nhiên đi xe tốt hơn đi bộ vì nó nhanh hơn, đỡ vất vả hơn nhưng rốt cuộc, giá trị của thành tựu khoa học kĩ thuật cũng chỉ có thế. Còn đi bộ (trong trường hợp ngao du, nghĩa là không cần tốc độ) thì có ích cho tinh thần, sức khỏe nhiều hơn. Ru-xô nhận xét về hai thái cực trái ngược nhau: Tôi thường thấy những kẻ ngồi trong cỗ xe tốt chạy rất êm nhưng mơ màng, buồn bã cúi kính hoặc đau khổ; còn những người đi bộ lại luôn luôn vui vẻ, khoan khoái và hài lòng với tất cả.

Đoạn văn được viết bằng một giọng điệu hân hoan dù đậm tính chủ quan nhưng vẫn được mọi người đồng tình. Những câu văn ngắn giống như những bước chân đi bộ, bước nọ nối tiếp bước kia thông thả, ung dung: Ta hân hoan biết bao khi về gần đến nhà I Một bữa cơm đậm bạc mà sao có vẻ ngon lành thế! Ta thích thú biết bao khi lại ngồi vào bàn ăn! Ta ngủ ngon giấc biết bao trong một cái giường tồi tàn!

Trong các chuyến đi bộ ngao du, điều kiện ăn ngủ tuy đơn sơ thiếu thốn nhưng những thú vui tinh thần lành mạnh, bổ ích sẽ đem đến cho tâm hồn ta sự sảng khoái vô biên. Nếu cuộc đời được nối tiếp bằng những cuộc đi bộ ngao du như thế thì chắc chắn ta sẽ trẻ mãi không già.

Bài văn khép lại bằng một ý tưởng khiêm nhường nên tránh được sự khoa trương ồn ào. Mục đích của đi bộ ngao du cũng có giới hạn, không thể áp dụng nó trong tất cả các loại hành trình: Khi ta chỉ muốn đến một nơi nào, ta có thể phóng bằng xe ngựa trạm; nhưng khi ta muốn ngao du, thì cần phải đi bộ. Kết luận như thế là khéo léo, thiết thực.

Trong tác phẩm, có những chỗ tác giả xưng ta và có những chỗ xưng tôi. Tác giả xưng ta khi lí luận chung và xưng tôi khi nói về cảm nhận của mình trước cuộc sống. Cũng có lúc những trải nghiệm riêng tư ấy lại được thể hiện dưới dạng kể chuyện về người học trò Ê-min, tuy rằng Ê-min chỉ là nhân vật do ông tưởng tượng ra mà thôi.

Nhờ sự kết hợp hài hòa giữa lí luận trừu tượng và vốn sống thực tế của bản thân nên áng văn nghị luận này của Ru-xô không hề khô khan mà ngược lại rất sinh động, giàu sức thuyết phục.

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

Ru-xô là một con người giản dị, quý trọng tự do và yêu mến thiên nhiên. Bóng dáng của núi sông, đồng ruộng, hoa lá, cỏ cây hiện lên khá đậm nét trong bài Đi bộ ngao du, đó là nét đặc biệt làm cho bài văn nghị luận này trở nên nhẹ nhàng, tươi mát và đầy sức sống.

>>> Tham khảo thêm hướng dẫn [soạn bài Đi bộ ngao du](#) để có thêm những luận cứ, dẫn chứng cụ thể hơn cho bài phân tích.

Bài mẫu 4 Phân tích bài Đi bộ ngao du

Đi bộ ngao du là một văn bản mang tính chất nghị luận, được trích trong tiểu thuyết Ê-min hay về giáo dục. Tác phẩm được coi là thiên luận văn – tiểu thuyết, nội dung đề cập đến việc giáo dục một em bé từ khi mới ra đời cho đến lúc lớn khôn. Đoạn trích Đi bộ ngao du (Ngũ văn 8 – Tập 2) đã chứng minh rất rõ lợi ích của việc đi bộ ngao du không hề tốn kém về vật chất. Đúng như lời nhận định Đi bộ ngao du là cái thú không mất tiền.

Đi bộ ngao du không ngoài mục đích làm cho nhân vật có được một chút thư giãn, thanh thản cả đầu óc và tâm hồn. Mở đầu phần chính là một phát hiện bất ngờ, nghe như đùa nhưng lại là sự thật. Tôi chỉ quan niệm được một cách đi ngao du thú vị hơn đi ngựa: đó là đi bộ. Bởi vì nhờ có đi bộ mà con người được giải phóng, được tự do. Từ một khái niệm về phương diện thông thường của vật chất, của sinh hoạt hàng ngày mà người viết đã nâng lên một cái đích cao siêu của tinh thần, tư tưởng. Nó là một tiếng reo thú vị biết bao! Nhà văn giống như người vừa tìm ra một chân lý bất ngờ mà không mấy ai quan tâm, để ý. Đại từ ta”ở bài có ý chỉ chủ thể được tự do, tự do theo ý thích của mình, tự do hành động theo ý mình, chẳng phụ thuộc vào ai. Đoạn văn diễn tả được cái hứng khởi tràn đầy trong bối cảnh tự do khi con người được cởi trói khỏi những ràng buộc với xung quanh.

Còn cái tôi của nhà văn lúc này là cả một thế giới tự do, nó được tháo cũi sổ lồng tha hồ mà bay nhảy. Này nhé: về ý thích, ta ưa, ta muốn nhiều hay ít thế nào là tùy, về hành động cũng tha hồ như thế, nào ta quay sang phải, sang trái; ta xem xét tất cả những gì thấy hay hay; ta dừng lại ở tất cả mọi khía cạnh. Đó là nhận thức. Nó cũng bay lượn như một nỗi niềm lần đầu được chấp cánh bởi tự do. Cái duy nhất lúc mà người viết phụ thuộc là chính bản thân, một bản thân không có gì còn vướng cản, để tha hồ hưởng thụ tất cả tự do mà con người có thể hưởng thụ. Cách lập luận của đoạn văn rất chặt chẽ, kết hợp cả hai cách trình bày vừa song hành vừa móc xích.

Song hành trong cách bộc lộ chủ thể tự do: Ta ưa đi lúc nào thì đi, ta thích dừng lúc nào thì dừng, ta muốn hoạt động nhiều ít thế nào là tùy.... Móc xích dưới hình thức câu hỏi và tự mình giải đáp: Tôi nhìn thấy một dòng sông ư, tôi đi theo men sông, một khu rừng rậm ư, tôi đi vào dưới bóng cây.... Đưa ra những giả định Nếu tôi mệt... nhưng Ê-min có mệt lắm đâu; em to khỏe; và sao em có thể mệt được cơ chứ. Sự phân tích mình ra làm con người khác bằng cách hỏi và đáp (cũng chỉ là con người ấy) có tác dụng làm cho lời văn đa sắc thái và sinh động hơn, không đơn điệu, nghe nó như một tiếng reo thầm khi cần giải bày, chia sẻ. Chính vì thế đoạn văn đã cuốn hút người đọc, người nghe.

Đi bộ ngao du không những giúp con người ta được tự do, thoải mái, không phụ thuộc vào ai, mà còn là cơ hội để cho con người trau dồi được tri thức một cách hồn nhiên. Ngoài trường lớp, ngoài sách vở thông thường, thiên nhiên – qua cách đi bộ ngao du, mà người ta tiếp cận là một

Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô

trường học lớn. Đó là cả một kho tàng, những kiến thức nông nghiệp về tự nhiên như những con gió ủa vào qua cái cửa sổ trí tuệ mà con người khao khát. Một câu hỏi đặt ra học bằng cách nào? Không còn cách nào khác phải gần gũi thiên nhiên, hóa mình với thiên nhiên như Ta-lét, Pla-tông và Pi-ta-go, và khó có thể tin được rằng người yêu mến nông nghiệp chút ít mà lại không muốn biết các sản vật đặc trưng cho khí hậu những nơi mình đi qua và cách thức trồng trọt những đặc sản ấy?

Các cách học này khác xa, khác hẳn với cách học giáo điều, hình thức. Thiên nhiên sống động, thiên nhiên toàn cảnh hoàn toàn không giống với những mô hình tượng trưng trong các phòng sưu tập của các ngài tự nhiên học đã đành, khác xa với các phòng sưu tập của những quý ngài, những đẳng bậc quyền uy vào hàng vua chúa. Bởi cái mà họ tưởng có đủ nhưng sự thật chỉ là một nửa của sự thật mà thôi! Cái sự thật của thiên nhiên phải là phòng sưu tập của Ê-min. Bởi nó là phòng sưu tập của trái đất. Nơi đây, mỗi vật đều được đặt đúng chỗ của nó. Các nhà tự nhiên học đã thổi linh hồn vào cho nó.

Đi bộ ngao du còn là cách tốt nhất để tăng cường sức khỏe. Biết bao hứng thú khác nhau ta tập hợp được nhờ cách ngao du thú vị ấy, không kể sức khỏe được tăng cường, tính khí trở nên vui vẻ. Câu văn vừa chuyển ý vừa có sắc thái tươi tắn như. Nhờ đi bộ ngao du mà con người vốn già đi, nay trẻ lại, tâm trạng u buồn nay trở nên vui vẻ. Đi bộ ngao du còn là một liều thuốc bổ, một loại tiên dược diệu kỳ mà nào có tốn kém gì đâu? Để so sánh được hai hình thức ngao du: đi xe và đi bộ nhà văn không đặt mình vào trong các cuộc đi bộ ngao du mà đứng ở một góc nhìn quan sát rất khách quan: Tôi thường thấy những kẻ ngồi trong cỗ xe tốt chạy rất êm nhưng mơ màng, buồn bã, cúi kính hoặc đau khổ; còn những người đi bộ lại luôn vui vẻ, khoan khoái và hài lòng với tất cả. Hai trạng thái ấy là sự vận động hay không vận động tạo ra?

Tiếp theo, bằng giọng điệu hân hoan, dù có chủ quan, nó có rất nhiều khả năng chia sẻ và đồng cảm. Những câu văn ngắn giống như những bước chân đi bộ, bước nọ nối tiếp bước kia thật đều đặn, thanh thản, cởi mở và tươi tắn: Ta hân hoan biết bao khi về gần đến nhà. Một bữa cơm đạm bạc mà sao có vẻ ngon lành đến thế. Ta thích thú biết bao khi lại ngồi vào bàn ăn! Ta ngủ ngon giấc biết bao trong một cái giường tồi tàn. Một loạt các câu cảm thán với các điệp từ biết bao đã đẩy lùi sự thiếu thốn của vật chất, nhường chỗ cho những khoan khoái tự thân ở cơ thể và tâm hồn mà các cuộc đi bộ ngao du mang lại. Như vậy ta có thể khẳng định rằng: Đi bộ ngao du là thế giới của trẻ mãi không già.

Cuối cùng bài văn khép lại: Khi ta chỉ muốn đến một nơi nào, ta có thể phóng bằng xe ngựa trạm; nhưng khi ta muốn ngao du, thì cần phải đi bộ. Kết như vậy là khéo, là thiết thực, là vừa tầm. Kết quả của cuộc đi bộ ngao du được xác định không hơn và cũng không kém như thế. Phải chăng đó là một ý tưởng khiêm nhường trước sự khoa trương, ồn ào theo kiểu quảng cáo. Đi bộ ngao du chỉ có giới hạn ở mục đích có chừng mực của nó mà thôi. Không thể tung hô nó trong tất cả các loại hành trình.

Đi bộ ngao du như một thiên phẩm luận y dưới hình thức nói chơi. Tuy đùa mà không vô bổ. Bài viết đã chứng minh cho ích lợi của việc đi bộ ngao du: là cách mà con người được giải phóng tự do; là cách giúp cho con người trau dồi tri thức một cách hồn nhiên và đó là cách tốt nhất để tăng cường sức khỏe mà không cần phải chi phí gì tốn kém. Đó chẳng phải là cái thú không mất tiền sao?

Bài mẫu 5 Phân tích bài Đi bộ ngao du

Ru-xô là một nhà văn vô cùng giản dị, quý trọng tự do và đặc biệt là rất yêu thiên nhiên. Chính vì thế, bài “Đi bộ ngao du” của ông đã làm cho người đọc hiểu được lợi ích của việc đi bộ bằng những cách lập luận chặt chẽ, lí lẽ và dẫn chứng xác thực.

Thật vậy, đi bộ là một môn thể thao mang lại rất nhiều lợi ích cho con người. Khi đi bộ, ta hoàn toàn được tự do, tùy theo ý thích của mình, không hề bị lệ thuộc vào bất cứ ai, bất cứ cái gì. Điều chủ động nhất là ta thích đi đâu thì đi, dừng lúc nào thì dừng hay hoạt động nhiều ít thế nào là tùy ở ta. Không những thế, ta có thể quan sát khắp nơi, có thể ngắm những gì mà ta yêu thích: “Quay sang phải, sang trái, ta xem tất cả những gì ta thấy hay hay. Bất cứ đâu ta thích, ta lưu lại đây, lúc nào chán, ta bỏ đi luôn”. Chính bởi ta hoàn toàn không bị bất cứ thứ gì ràng buộc như con đường, phương tiện hay bất cứ ai.

Đối với Ru-xô, lợi ích quý giá nhất của việc đi bộ đó chính là được trau dồi vốn kiến thức về tất cả các lĩnh vực như nông nghiệp, địa lí, tự nhiên. Nếu ta là một người yêu nông nghiệp thì chắc hẳn sẽ phải tìm hiểu cách trồng trọt những sản vật mà nơi ta đi qua. Còn nếu ta là một người đam mê môn Địa lí thì điều tất yếu đó là ta nhất định sẽ tìm hiểu khí hậu của những nơi mà ta đi qua. Hay ta sưu tập những mẫu đá, hoa, quả, những thứ ta yêu thích thì chắc hẳn ta là một người có hứng thú với tự nhiên học.

Thật không thể tin được nếu ta có cơ hội được đi bộ ngao du mà lại không xem xét những tài nguyên mà ta giẫm chân lên, bỏ qua những gì mà trái đất đang phô bày trước mắt một cách phong phú. Một điều chắc chắn là những người có vốn tri thức được trau dồi qua những chuyến ngao du sẽ có cái nhìn gần gũi, sâu rộng hơn về vạn vật xung quanh, hiểu sâu rộng hơn, tường tận hơn về thiên nhiên bao la rộng lớn.

Không những thế, đi bộ còn mang lại một lợi ích không kém phần quan trọng và quí giá cho những ai tham gia môn thể thao này đó chính là tăng cường sức khỏe, tính khí trở nên hòa đồng, vui vẻ hơn. Và đi bộ cũng rất tốt cho những ai có những căn bệnh như tim, mạch, cao huyết áp,... Ngoài ra, đối với phái đẹp, đi bộ còn làm cho dáng vẻ cân đối, thon thả,. Đặc biệt, đi bộ còn giúp ta có cảm giác khoan khoái, hài lòng với tất cả, không còn thấy buồn bã, cáu kỉnh. Sau mỗi lần đi bộ, ta ăn cảm thấy ngon miệng hơn, ngủ ngon hơn và sâu giấc hơn. Bên cạnh đó, đi bộ không gây tốn kém lại rất dễ thực hiện, thế nên mọi lứa tuổi đều có thể dễ dàng tham gia môn thể thao này. Cũng chính vì vậy, mặc dù ngày nay có rất nhiều môn thể thao mới xuất hiện, hay và hấp dẫn nhưng đi bộ vẫn được mọi người lựa chọn và yêu thích nhất.

Đi bộ với những lợi ích kể trên thì không ai trong chúng ta có thể phủ nhận đi bộ rất có lợi đối với đời sống sức khỏe, tinh thần của con người. Ru-xô quả là một thiên tài của nước Pháp, ông đã hiểu được cái lợi, cái tốt sẽ có được từ việc đi bộ cách đây hàng trăm năm. Qua bài “Đi bộ ngao du”, em đã hiểu được thêm rằng đi bộ là rất có ích đối với con người. Nó làm cho đời sống sức khỏe mỗi người được cải thiện. Bên cạnh đó, mỗi người còn có thể trau dồi thêm kiến thức qua thực tế trong khi đi bộ. Do đó em nhất định sẽ cố gắng tham gia vào môn thể thao này để có được sức khỏe tốt hơn, học tập tốt hơn.

[Phân tích bài Đi bộ ngao du của Ru-xô](#)

Trên đây là những gợi ý cách làm chi tiết cùng tuyển chọn top 5 bài văn phân tích bài Đi bộ ngao du hay mà Đọc Tài Liệu tổng hợp và biên soạn giúp các em tham khảo. Hi vọng các em đã có thêm những ý văn hay để bổ sung cho nội dung bài viết của mình sắp viết.

Truy cập kho tài liệu [Văn mẫu lớp 8](#) để cập nhật thêm nhiều bài văn hay khác giúp bạn rèn luyện kỹ năng làm văn, chuẩn bị tốt cho các bài thi và kiểm tra môn Văn. Chúc các em học tốt !